

Suomen Herodes

(Julaistu "Kansanvaltuuskunnan Tiedonantajassa"
huhtikuun 17 p., 1918)

Raamattu kertoo eräistä hirmuvaltiaasta, jonka nimi oli Herodes. Hän oli hyvin verenhimoinen herra. Ja hän — kuten kaikki hirmuvaltiaat — himoitsi saada vuodattaa viatonta verta. Tyranneilla on aina ollut taipumusta viattoman veren vuodattamiseen. Se on tietysti makuasia ja vielä soveltuva erikoisesti tyrannien makuun. He nimittäin itse ovat sängen saastaisia oijjoita, joiden veressä uiskentelee mitä törkeimpiä rikosten basilleja, jotka määrättyissä tilanteissa kehittyvät nopeasti ja aiheuttavat äkillistä ilmiöltä. Suurin irstailijakin etsiskelee nautinnoikseen viattomuuden tilassa uinuvia, raiskatakseen ne. Siten saastuttaen hyveen ei pahe näytä niin inhottavalta kun ei löydy vastakohtaa mihin sitä vertaisi.

Tyraneillakin on omat huolensa ja pelkonsa. Hekin hermostuvat. Sitä vanhanajan Herodestakin hermostutti eräs vaatimaton mies, jonka nimi oli Jussi Kastaja. Herodeksen hermostuminen johtui siitä kuin Kastaja oli olemukseiltaan jyrkkä vastakohta Herodekselle. Kastaja oli proletaari. Hän eli hyvin vaatimatonta köyhän miehen elämää, pyydystellen elannon sirkkoja ja metsänhunajaa. Hänen mekkonsa oli kudottu kameelinkarvoista ja vyötetty nahkavyöllä vartalon ympärille.

Vaatimaton elintapa ei kuitenkaan ollut Kastajan kuolemansynty Herodeksen mielestä. Hirmuvaltiaaskin pitää köyhistä vaatimattomista henkilöistä senverran, että antaa heidän elää kituuttaen, jos vaan ovat kyllin pölkkypäitä ja nöyräniskaisia, etteivät millään tavoin satuta tyrannin varjoonkaan, hänen kulkiessaan kaikessa mahtavuudessaan.

Jussi Kastajakin olisi saanut olla ihan rauhassa, jos hän tyytyi vain olemaan vaivallaan ja henkipitimitseen keräämään metsän antimia. Mutta Kastajalla oli järki ja se pakotti hänet toimimaan. Hän näki yhteiskunnan mädännäisyyden ja Herodeksen mässällyn ja eikä voinut olla siitä puhumatta. Niinpä alkoi hän levittämään uutta oppia, saarnaamaan ty-

rannivaltaa vastaan. Se saarna synnytti vastakaikua sen kansan köyhälistön keskuudessa. Olkeastaan Kastaja puki vain sanoiksi mitä kansan pohjakerros tunsi ja tahtoi, toimii kansan tahdon ilmaisijana, opetti ihan vastakkaista elämänooppia, kuin se minä mukaan tyranni Herodes elosteli.

Tyranni kävi kostonhaluiseksi. Hän ei suvainnut itseänsä arvosteltavan, eikä sitä, että hänen itsevaltaiseen hallitusjärjestelmäänsä pienimmälläkään tavalla kajottaisiin tai tehtäisiin uudistuksia. Kerran juopoteltuaan ja irstailtuaan miellytti häntä erään naikkosen aistillinen tanssi niin että lupasi tälle täyttää mitä hän vain pyytäisi. Tuo ovela naikkonen tarkoin tuntien tyrannin arvotukset ja siten tyydyttääkseen tämän kostonhalua sekä pyssyäkseen edelleen suosiossa pyysi Herodekselta Jussi Kastajan päätä. Se oli varsin mieluinen pyyntö niin että ukko Herodes käski kiireellisesti panna se täytäntöön. Ja pian tuotiin Herodekselle lutka tanssijattaren välityksellä Jussi Kastajan vertatippuva pää vadissa. Näin naamioidulla tavalla muka naisen toivomuksesta sai Herodes polstefuksi uuden aatteen levittäjän, köyhälistön agitaattorin.

Mutta aate ei kuollut Jussi Kastajan murhan yhteydessä, vaan jäi elämään ja levisi maanääriin asti.

Mutta Herodeksen muisto pysyy verisenä tyrannina läpi vuosittomansien historian lehdillä.

Suomessakin on yhteiskunta nurinkurinen, jonka tyrannina vallitsee Ukko Kapitalismi. Hän on Suomen Herodes, joka vuodattaa usein viatonta verta.

Suomen köyhälistö heräsi ja tajusi kurjan tyrannivallan omaksuen sosialismin pelastavan opin. Täälläkin nousi köyhälistön keskuudesta Jussi Kastajan tapaisia kansanmiehiä, jotka alkoivat saarnata kapitalismin hirmuvaltaa vastaan. He vain tulkitisivat sen mitä köyhälistö tunsi, koki ja ajatteli. Sitä kasvoi suurenmoinen kansanliike, joka vaati olojen parannusta. Mutta Ukko Kapitalismi hermostui,

ärtyi ja kävi verenhimoiseksi. Se palkkasi telottajaksi muukalaisen Mannerheimin ja itse hämmötti Renvallin Heikin ja Siianpään Pekan muotoon. Siitä muodostui kolmihenkilöinen toimeenpaneva hirmuelin. Tämä kolmipäinen Herodes ryhtyi ennenkuulumattomiin veritöihin. Vuodatettuaan kansan pohjakerrosten viatonta verta ovat he käyneet yhä verenhimoisemmiksi ja sen muinaisen Herodeksen tavoin vaativat suomalaisen Jussi Kastajan — työvään luottohenkilöiden päätä. Saksa on tanssinut heikumallisen tanssin ja vaatinut saada nähdä Suomen Jussi Kastajan irrotetun pään. Suomen Herodes on hyväksynyt vaatimuksen ja antanut jo pyövelitaidosaan oivallisia näytteitä Tampereella ja muualla.

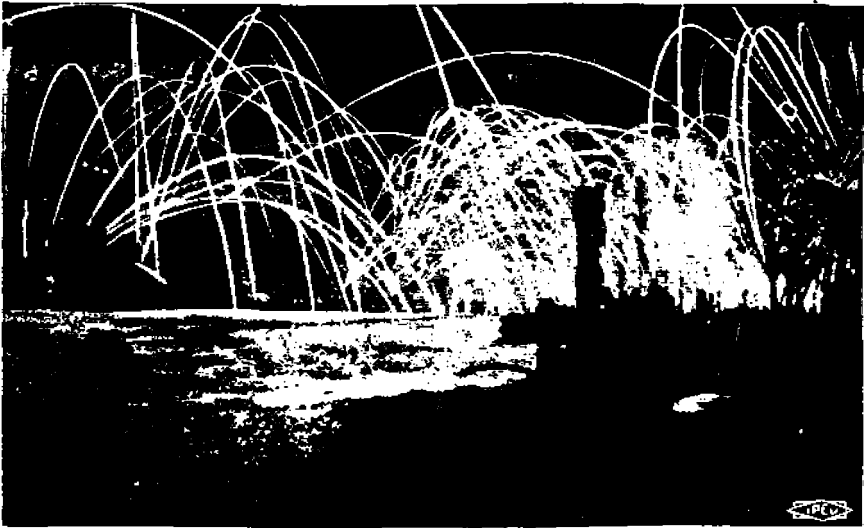
Jaksaako Suomen Herodes katkaistua kokonaan Jussi Kastajan kaulan se riippuu lähimmän tulevaisuuden varassa. Sitä aatetta jota Suomen Jussi Kastaja levitti, ei kuitenkaan

kolmihenkilöinen Herodes kykene tukahduttamaan. Päinvastoin se juurtuu syvempään, imeytyy nousevan sukupolven vereen ja sieltä kuohahtaa uutena myrskynä, jota Suomen Herodes ei kykene verivirtoihinkaan hukuttamaan. Jos Jussi Kastaja murhataan, niin sen tilalle astuu toinen vielä voimakkaampi apostoli ja köyhällistö taistelee itselleen vapauden.

Suomen Herodeksen muisto tulee muodostamaan aikakirjaan rumimman lehden, mustimman tahran, kuin mitä on minkään kansan historiassa. Tulevat sukupolvet lukevat sen kauhuntein ja kiroavat Suomen Herodeksen kaamean pyövelitoiminnan. Väärän asian puolesta vuodatettu veri tuottaa onnettomuutta.

Vapautensa puolesta taistelevan köyhällistön historiaa lukee Uuden Suomen, vapaa kansalainen sanomatomalla ihastuksella. Sitä ennen köyhällistön viattomasti vuodatettu veri huutaa kostoja tyrannille.

Onni Virtolainen.

Saksan sotalaivaston "punasten" toimeenpanema flottilitus vallankumouksen johdosta.